12/04/2021

Бесмртан: Приказ 291. броја Светигоре

За четрдесетодневни помен Његовом преосвештенству епископу захумско-херцеговачком Атанасију, из штампе је изашао 291. број Светигоре, образника за вјеру, културу и васпитање Митрополије црногорско-приморске. То је специјални број и трећи те врсте у посљедње пола године, те са претходна два – једним посвећеним Његовом високопреосвештенству митрополиту Амфилохију и другим Његовој светости патријарху Иринеју – чини једну врсту трилогије, дубоке духовне књиге једне залазеће епохе.

Поред бројних текстова о владици Атанасију, интервјуа с њим из различитих периода, његовог животописа, његов лик су понајбоље открили фотографије из којих се чита његова дјечја душа. „Он је био дијете џиновског срца“, како рече његово духовно чедо владика диселдорфски и све Њемачке Григорије. То дијете је оживјело Херцеговину, ријечима владике Хризостома „он је дубоко преорао Херцеговину и добро сјеме посијао“. Херцеговина као да је

њега чекала да је учини плодном и живом, зато је 1992. „Сабор српских епископа изабрао најбољега међу собом за трон херцеговачки“. Под тим називом објављена је бесједа митрополита црногорско-приморског Амфилохија на устоличењу владике Атанасија.

А „тамо гдје је био владика Атанасије, тамо је био и Христос распети и васкрсли“, насловљено је опроштајно слово Његове светости патријарха Порфирија, на вијест о упокојењу неуморног владике, упућено сабранима око одра владике Атанасија. Он је био „архијерej Христов пророчког карактера“, како рече владика Јоаникије над самртним одром свога сабрата, био је „пријатељ Божје премудрости“, како га је доживљавала жичка игуманија, мати Јелена, и „најоригиналнији епископ СПЦ у њеној историји“, ријечима академика Матије Бећковића, из истоименог интервјуа, а тако су га доживиљавали сви који су га икада видјели и слушали и који су, ако би их ословио са слепац или мутави, знали да су добили не само најоригиналнији, него и сигурни благослов. „Слепи и мутави“ су и предмет поетског записа протојереја-ставрофора Бориса Брајовића „Владика Атанасије. Прича о слепом и мутавом.“

Поред „слова благодарственог“ епископа захумско-херцеговачког Димитрија, публиковани су и остали говори над одром владике Атанасија, поменути говор епископа Јоаникија, владике Григорија, владике Хризостома и говор владике западно-америчког Максима – „Хљеб живота, нова пасха и земља живих“.
Од силних бесједа које је изговорио владика Атанасије на својој трновитој стази, Светигора је за овај специјални број изабрала његову приступну бесједу „Наша је правда живи и истинити Бог“ са устоличења у трон Епископије захумско-херцеговачке 1992. на Видовдан. Видовдан је дан којим је одређен пут сваког Србина, „Косово је све у знаку Крста и Васкрсења. То је наша вера“, како рече владика Атанасије у једом интервјуу за Глас Цркве из 1987, који је Светигора пренијела. Објавила је и остале интервјуе с њим, као онај из доба кад је владика Атанасије био банатски епископ „Хвала Богу што у оваквој историји постоји живи Бог“, или интервју из Гласа Цркве „Пролеће је бурно и ветровито...“ интервју дат у Стокхолму за часопис Светосавље „Српска црква је српски народ са Христом“, интервју „Нису сви Срби за Рај“ из 1993, интервју „Јесу вихори јесу буре, али нисмо сламке“ из 1992. године.

У овом броју публикована је и увелико позната „лична карта“ владике Атанасија коју је и исцртао митрополит Николај (Хаџиниколау) „Владика Атанасије – огледало, загонетка, личност“. Та личност је жива легенда у

поетском осјећању пјесника М. Шарчевића, те је његовом десетерачком пјесмом „Легенда о владици Атанасију“, Светигора заокружила богатство текстова о владици који је отишао у бесмертност, што му и само име значи. За крај ћемо и ми, ријечима из записа свештеног општежића Благовијести Ормилија, рећи: „До поновног сусрета, ако Бог дан, старче, Владико!“

mitropolija.com